Lietas Nr. C27130310
Lietas arhīva Nr. SKC-0187-15

S P R I E D U M S

Rīgā 2015.gada 28.augustā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:

tiesnesis referents V. Jonikāns

tiesnese V. Cīrule

tiesnese Z. Pētersone

izskatīja rakstveida procesā civillietu sakarā ar prasītājas SIA „/Nosaukums/" pārstāves zvērinātas advokātes Ineses Smilškalnes un atbildētāja /pers. C/ kasācijas sūdzībām par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2012.gada 26.novembra spriedumu SIA „/Nosaukums/" prasībā pret SIA „/Nosaukums A/" un /pers. C/ par parāda un līgumsoda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Starp SIA „/Nosaukums/" un SIA „/Nosaukums A/" 2007.gada 16.oktobrī noslēgts līgums Nr. 2007/99063, atbilstoši kuram SIA „/Nosaukums/" apņēmusies piegādāt SIA „/Nosaukums A/" tērauda materiālus un komplektējošos elementus par kopējo summu 47 356,33 Ls.

Līguma 3.3.punktā noteikts, ka par precēm SIA „/Nosaukums A/" jānorēķinās 30 kalendāro dienu laikā no preču piegādes dienas.

[2] SIA /Nosaukums/" 2010.gada 2.martā cēlusi Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā prasību pret SIA /Nosaukums A/" un /pers. C/, kurā lūgusi piedzīt no atbildētājiem solidāri pamatparādu 15 329,61 Ls, līgumsodu, kas atbilstoši prasības pieteikuma papildinājumiem ir 13 329,64 Ls, un atzīt tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas līdz izpildei saņemt solidāri no atbildētājiem līgumsodu 0,1% apmērā no laikus nesamaksātās parāda pamatsummas par katru nokavēto dienu.

Prasībā norādīti šādi apstākļi.

[2.1] SIA /Nosaukums A/" nav veikusi preču pavadzīmju apmaksu, kuru termiņš notecējis 2008.gada 19.janvārī.

Preču piegādi un nodošanu atbildētājai apliecina pavadzīmes: Nr. ACC – 645199 (2007.gada 9.novembris), Nr. ACC – 645296 (2007.gada 12.novembris), Nr. ACC- 645877 (2007.gada 23.novembris), Nr. ACC- 646096 (2007.gada 28.novembris), Nr. ACC – 646902 (2007.gada 18.decembris), Nr. ACC – 646904 (2007.gada 18.decembris), Nr. ACC – 647050 un Nr. ACC – 647052 (2007.gada 20.decembris).

Prasītāja no savas puses ar līgumu uzņemtās saistības ir izpildījusi pilnā apmērā, preces ir nodotas atbildētājai atbilstoši līguma noteikumiem. No atbildētājas nav saņemtas pretenzijas par piegādāto preču kvalitāti.

[2.2] Parakstot līgumu, /pers. C/ apņēmies atbildēt par SIA „/Nosaukums A/" parāda un līgumsoda samaksu saskaņā ar līguma noteikumiem kā pats parādnieks, ja SIA „/Nosaukums A/" kavēs vai neveiks maksājumus vairāk kā divus kalendāros mēnešus.

[2.3] Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1651.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1662., 1672., 1692., 1698., 1702., 1716., 1717., 1720., 1770., 1771., 1772., 1779., 2021.pantu.

[3] Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2011.gada 17.maija spriedumu prasība apmierināta, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[3.1] Pušu 2007.gada 16.oktobrī noslēgtais līgums nav apstrīdēts.

Prasītāja iesniegusi tiesai pierādījumus, ka no savas puses ar līgumu uzņemtās saistības tā izpildījusi pilnā apmērā, proti, ar preču pavadzīmēm rēķiniem ir pierādīts, ka SIA „/Nosaukums/" piegādātās preces SIA „/Nosaukums A/" pieņēmusi, pasūtītās preces atbildētājai nodotas atbilstoši līguma noteikumiem.

Atbildētāja līgumu nav izpildījusi un nav samaksājusi par precēm, kuru apmaksas termiņš notecējis 2008.gada 19.janvārī.

[3.2] Saskaņā ar līguma 4.3.punktu gadījumā, ja SIA „/Nosaukums A/" ilgāk par diviem kalendāriem mēnešiem pieļauj preču apmaksas pilnīgu vai daļēju kavējumu, SIA „/Nosaukums/" ir tiesības vērsties ar prasību kā pret pašu parādnieku arī pret fizisko personu, kas pasūtītājas vārdā paraksta šo līgumu.

Prasītāja pamatoti uzskata atbildētāju – fizisku personu /pers. C/ par līgumslēdzēju pusi atbilstoši līguma 4.3.punktam. Apstāklis, ka atbildētājs kā fiziska persona nav norādīts kā līgumslēdzēja puse un nav atsevišķi parakstījies kā fiziska persona, nedod pamatu apgalvojumam, ka nav bijis viņa gribas izteikums. Līguma teksts un tas, ka atbildētājs rīkojies juridiskas personas vārdā kā tās pilnvarotais pārstāvis, ir parakstījis līgumu, kurā norādīti arī viņa kā fiziskas personas dati, ir pietiekami, lai atzītu atbildētāju par 2007.gada 16.oktobra līguma dalībnieku. Formāla viņa kā fiziskas personas nenorādīšana līguma ievadā un otra paraksta neesamība tā nobeigumā nav pamats pretēja atzinuma izdarīšanai.

Līguma redakcija neprasa tā 4.3.punkta tulkošanu attiecībā uz atbildētāju, jo izteikta noteikti un skaidri, satur nepieciešamās darījuma pazīmes un sastāvdaļas (Civillikuma 1427., 1428., 1431., 1432., 1433., 1473., 1482., 1483., 1504.-1510.pants). Attiecībā uz atbildētāju kā fizisku personu un darījuma dalībnieku ir ievērotas arī Civillikuma 1405., 1406.panta prasības.

[3.3] Atbildētāja pienākums izpildīt saistības pēc galvojuma līguma noteiktas ar likumu, atbilstoši Civillikuma 1587., 1691., 1692., 1694., 1695., 1698., 1699.pantam.

[3.4] Līgumsods pielīgts, un tas atbilstoši Civillikuma 1716., 1720.pantam piedzenams no atbildētājas prasītāja labā.

[4] Izskatījusi lietu sakarā ar atbildētāja /pers. C/ apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2012.gada 26.novembra spriedumu prasību apmierinājusi.

Tiesa nospriedusi:

- piedzīt no SIA „/Nosaukums A/" par labu SIA /Nosaukums/" parādu 15 329,61 Ls, līgumsodu 15 329,61 Ls un tiesas izdevumus 616,62 Ls;

- noteikt SIA „/Nosaukums/" tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei saņemt no SIA „/Nosaukums A/" likumiskos procentus – 6% gadā no parāda pamatsummas Ls 15 329,61;

- piedziņas neiespējamības gadījumā no SIA „/Nosaukums A/ parādu 15 329,61 Ls, līgumsodu 15 329,61 Ls, tiesas izdevumus 616,62 Ls un 19,39 Ls (valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos pasta izdevumus pirmās un apelācijas instances tiesā) piedzīt no /pers. C/;

- noraidīt SIA „/Nosaukums/" pieteikumu par ar lietas vešanu saistīto izdevumu 1512,20 Ls piedziņu.

Tiesas spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Lietas izskatīšanas laikā pirmās un apelācijas instances tiesā atbildētājs nav izmantojis savas tiesības apstrīdēt 2007.gada 16.oktobra līgumu, līdz ar ko apelācijas sūdzības arguments, ka uz minētā līguma nav viņa paraksta, ir nepamatots.

Līdz ar to atzīstams, ka /pers. C/ līgumu ir parakstījis kā SIA „/Nosaukums A/" valdes priekšsēdētājs un vienlaicīgi kā fiziska persona, kura saskaņā ar līguma 4.3.punktu ir uzņēmusies tādas pašas saistības kā pati parādniece.

[4.2] Izvērtējot prasību daļā par solidāru parāda piedziņu no SIA „/Nosaukums A/" un /pers. C/, atzīstams, ka, apmierinot prasību, nosakāma cita sprieduma izpildes kārtība.

Ar galvojuma līgumu galvinieks nevar kļūt par parādnieku, bet vienīgi uzņemas saistības „kā parādnieks", saglabājot tiesības nomaksāto parāda summu regresa kārtība piedzīt no parādnieka (Civillikuma 1704., 1705.pants). Ievērojot minēto, secināms, ka galvojuma līgums nevar radīt solidāru atbildību, kuras pamatā var būt kopīgi ņemts aizdevums.

Pretēji prasībā paustajam viedoklim, ka parāda summa no abiem atbildētājiem piedzenama solidāri, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka sākotnēji parāda piedziņa vēršama pret parādnieci SIA „/Nosaukums A/" un tikai piedziņas neiespējamības gadījumā – pret galvinieku /pers. C/.

[4.3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, ir tiesības uz izdevumu atlīdzību advokāta palīdzības samaksai. Civilprocesa likuma 85.pants noteic, ka advokāta pilnvarojumu juridiskās palīdzības sniegšanai apliecina orderis. /pers. E/ prasītāju pārstāvējis kā pilnvarota persona, neiesniedzot advokāta orderi, līdz ar to šo izdevumu piedziņai no atbildētājiem nav pamata.

[5] Kasācijas sūdzībā prasītājas SIA „/Nosaukums/" pārstāve lūgusi atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu, ar kuru noraidīts lūgums piedzīt no atbildētājiem ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Kasācijas sūdzībā minēti šādi argumenti.

[5.1] Šajā civillietā zvērinātu advokātu birojs (turpmāk ZAB) „Lešinskis & Partneri" juristi dažādos periodos nodrošinājuši lietas virzību - lietas faktisko un juridisko apstākļu apzināšanu, dokumentu izskatīšanu un izvērtēšanu, prasības pieteikuma izstrādi, noformēšanu un iesniegšanu, prasības nodrošinājumu lūgumu izstrādi, noformēšanu, iesniegšanu, blakus sūdzību izstrādi, noformēšanu un iesniegšanu, pretējās puses iesniegto paskaidrojumu, dokumentācijas, blakus sūdzību izskatīšanu, prasītāja pārstāvību pirmās un apelācijas instances tiesas sēdēs, kā arī visu citu nepieciešamo juridisko darbību realizēšanā parāda piedziņai.

Par visiem minētajiem juridiskās palīdzības nodrošināšanas darbiem līdz apelācijas instances tiesai nebija iesniegts neviens ZAB „Lešinskis & Partneri" rēķins. ZAB „Lešinskis & Partneri" 2012.gada 7.novembra rēķinā, kas iesniegts apelācijas instances tiesā, norādītā summa nepārsniedz Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.janvārim) noteikto limitu - 5% no prasījumu apmierinātās daļas. Tāpat apelācijas instances tiesai tika iesniegts prasītājas SIA /Nosaukums/" 2012.gada 9.novembra maksājuma uzdevums nr. 102277, kas apliecina minētā rēķina apmaksu. Nav strīda par to, ka prasītājai minētie izdevumi juridiskās palīdzības nodrošināšanai ir radušies reāli un tie faktiski ir apmaksāti, tādējādi atbildētāju prettiesiskās rīcības dēļ prasītājam ir radīti papildu zaudējumi.

[5.2] Konkrētajā gadījumā prasītājai ir noslēgts līgums par juridiskās palīdzības sniegšanu nevis ar individuāli praktizējošu advokātu, bet ar zvērinātu advokātu biroju. Rēķinu par pakalpojumiem izsniedz advokātu birojs.

Savukārt orderi par juridiskās palīdzības sniegšanu izraksta konkrēts advokāts. Advokātu birojs orderus neizraksta.

[5.3] Lai advokātu birojs pārstāvētu savu klientu tiesā, orderis nav obligāts pārstāvības un atlīdzības par juridiskās palīdzības nodrošinājumu piedziņas priekšnosacījums. Klientu tiesā var pārstāvēt arī tikai uz pilnvaras pamata, un tas nenozīmē, ka klients nav saņēmis juridisko palīdzību, par kuru pienākas atlīdzība prasības apmierināšanas gadījumā.

Advokāts, kurš pārstāv klientu uz ordera pamata, nav tiesīgs piedalīties lietas izskatīšanā pēc būtības, bet gan tikai tiesas debatēs. Līdz ar to pārstāvībai uz pilnvaras pamata ir daudz plašākas funkcijas, jo īpaši, ja pārstāvamais ir juridiska persona, kura pati sevi - bez pārstāvja starpniecības, vispār nevar pārstāvēt tiesā. Arī šādā aspektā pārstāvībai uz pilnvaras pamata ir priekšrocības, atšķirībā no pārstāvības vien uz ordera pamata.

Tas vien, ka prasītājas pārstāvis tiesas sēdē, pārstāvot klientu uz pilnvaras pamata, nav iesniedzis orderi, nenozīmē, ka klients nav saņēmis juridisko palīdzību, par kuru pienākas atlīdzība prasības apmierināšanas gadījumā.

Jāņem vērā, ka gadījumos, kad juridisko palīdzību nodrošina advokātu birojs, konkrētās juridiskās darbības lietas virzībā ļoti bieži nodrošina vairāki šī biroja advokāti, juristi un tehniskais personāls. Bet tas nenozīmē, ka viņiem visiem jāierodas uz tiesas sēdi un jāiesniedz orderi.

[6] Atbildētājs/pers. C/ kasācijas sūdzībā lūdzis atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu pilnā apmērā un nodot lietu jaunai izskatīšanai.

Kasācijas sūdzībā norādīts, ka atbildētājs, sniedzot paskaidrojumus gan pirmās instances tiesai, gan apelācijas instancē, ir norādījis, ka 2007.gada 16.oktobra līgumu kā SIA „/Nosaukums A/" valdes priekšsēdētājs nav parakstījis un uz minētā līguma nav atbildētāja paraksta. Tātad atbildētājs vairākkārt ir apšaubījis noslēgtā līguma tiesiskumu. Līdz ar to tiesa nepamatoti un kļūdaini secinājusi, ka atbildētājs nav apstrīdējis 2007.gada 16.oktobra līguma tiesiskumu un attiecīgi ir uzņēmies līgumā paredzētas saistības un pienākumus.

Tādējādi, kā norādīts kasācijas sūdzībā, tiesa nepamatoti piemērojusi Civillikuma 1587.pantu, jo, vai atbildētāja paraksts līgumā viltots vai īsts, ir konstatēšanas kritērijs objektīvā īstenībā (rokraksta ekspertīze), nevis objektīva patiesība, kuru noskaidro tiesas sēdes laikā. Civillikuma 1587.panta tiesību normas tiesiskā sastāva pazīmes - tiesīgi noslēgts līgums, ja tiek norādīts uz paraksta viltojumu, ir jākonstatē, piemērojot speciālas zināšanas, t.i., rokraksta ekspertīzē.

Atbildētājs uzskata, ka minētajam apstāklim ir izšķiroša nozīme attiecībā uz visu tiesas motīvu pamatotību, līdz ar to vienlaikus arī ir nepamatots un nepareizs tiesas secinājums, ka ir piemērojams Civillikuma 1672.pants, ka solidāra atbildība tiek nodibināta ar līgumu.

[7] SIA „/Nosaukums A/" tiesas spriedumu nav pārsūdzējusi un spriedums attiecībā pret atbildētāju SIA „/Nosaukums A/" ir stājies likumīgā spēkā.

Motīvu daļa

[8] Izskatījis lietu, Civillietu departaments atzīst, ka tiesas spriedums ir atstājams negrozīts.

[9] Atbildētāja/pers. C/ kasācijas sūdzības pamatarguments attiecas uz atbildētāja ieskatā nepamatotu Civillikuma 1587.panta piemērošanu, tiesai „objektīvā īstenībā (rokraksta ekspertīze)" nekonstatējot, vai atbildētāja paraksts līgumā nav viltots un vai ir īsts.

Šis atbildētāja /pers. C/ arguments atzīstams par nepamatotu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[9.1] Atbilstoši Civilprocesa likuma 10.pantam puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā.

Šā panta otrā daļa atklāj, ka sacīkste notiek, pusēm dodot paskaidrojumus, iesniedzot pierādījumus, tiesai adresētus pieteikumus, piedaloties liecinieku un ekspertu nopratināšanā, citu pierādījumu pārbaudē un novērtēšanā, piedaloties tiesu debatēs un veicot citas procesuālās darbības šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesai adresētus pieteikumus vai mutiskus lūgumus tiesas sēdē, konkrēti - par rokraksta ekspertīzes noteikšanu ne atbildētājs /pers. C/, ne viņa pārstāvis nekad nav izteicis.

Savā 2011.gada 16.jūnija apelācijas sūdzībā /pers. C/ ir norādījis, ka viņam „(..) ir liegta iespēja izmantot savas procesuālās tiesības un iesniegt šādu pretprasību par darījuma apstrīdēšanu un rokraksta ekspertīzes nozīmēšanu" *(sk. lietas 138.lp.)*.

Neskatoties uz šo norādi, ne apelācijas sūdzībā, ne pirms apelācijas instances tiesas sēdes, ne apelācijas instances tiesā atbildētājs /pers. C/ neizvirzīja tiesai lūgumu par rokraksta ekspertīzes noteikšanu.

Tā kā civilprocesā bez sacīkstes principa darbojas arī dispozitivitātes princips un katrs lietas dalībnieks pats izlemj, kādā apjomā realizēt savas procesuālās tiesības, neskatoties uz apelācijas sūdzībā izteikto nožēlu par nerealizētajām ekspertīzes noteikšanas iespējām, /pers. C/ bija tiesīgs nelūgt ekspertīzes nozīmēšanu.

Šo tiesību neizmantošanu, kas pašam atbildētājam bija zināmas, nevar tikt izmantotas kā arguments pārmetumiem tiesai par objektīvā īstenībā nenoskaidrotiem apstākļiem un neveido procesuālo tiesību pārkāpumu.

[9.2] SIA „/Nosaukums A/", no kuras piedzīta neizpildītās saistības summa un līgumsods uz valdes priekšsēdētāja /pers. C/ noslēgta līguma - tā paša līguma, kurā ietverta arī /pers. C/ kā fiziskas personas atbildība – pamata, spriedumu nav apstrīdējusi, kas nozīmē, ka tā /pers. C/ parakstu uz līguma atzīst par īstu.

Minētais rada pretrunu ar /pers. C/ kasācijas sūdzības izvirzītajiem motīviem, kas liek izdarīt secinājumu, ka savas tiesības pārsūdzēt spriedumu atbildētājs /pers. C/ neizmanto godprātīgi.

[9.3] Atbildētāja/pers. C/ 2010.gada 8.aprīļa rakstveida paskaidrojumos Rīgas pilsētas Centra rajona tiesai, raksturojot starp pusēm noslēgto līgumu, norādīts, ka tas „(..) ir slēgts tikai starp SIA „/Nosaukums/" un SIA „/Nosaukums A/", nav konstatējams, ka līgums slēgts arī ar fizisko personu /pers. C/" *(sk. lietas 46.lp.).*

Tādējādi akcents paskaidrojumos ir vērsts uz /pers. C/ kā fiziskās personas izslēgšanu no civiltiesiskās atbildības, kas savukārt nav kasācijas sūdzības motīvs.

Arī SIA „/Nosaukums A/" 2010.gada 8.aprīļa rakstveida paskaidrojumos Rīgas pilsētas Centra rajona tiesai, raksturojot noslēgto līgumu, tieši norādījusi: „„/Nosaukums A/" valdes priekšsēdētājs to parakstīja nevis savā vārdā, bet SIA „/Nosaukums A/" vārdā" *(sk. lietas 59.lp.).* Minētais apliecina, ka pati SIA „/Nosaukums A/" valdes priekšsēdētāja /pers. C/ parakstu uz līguma ir atzinusi par īstu.

[10] Norāde /pers. C/ kasācijas sūdzībā par nepareizu Civillikuma 1672.panta piemērošanu ir kasācijas sūdzības iesniedzēja kļūda, jo tiesa minēto likuma normu nav piemērojusi, atzīstot tieši pretējo - galvojuma līgums nevar radīt parādnieka un galvinieka solidāru atbildību.

[11] Civillietu departaments atzīst, ka noraidāma ir arī prasītājas SIA „/Nosaukums/" kasācijas sūdzība.

[12] No Civilprocesa likuma 82., 85. panta izriet, ka personai, veicot puses pārstāvību, orderis nav obligāts priekšnosacījums. Civilprocesa likuma 82.pants (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 3.janvārim) būt par pārstāvi Civilprocesā pieļāva jebkurai personai, ja vien nepastāvēja Civilprocesa likuma 84.pantā noteiktie ierobežojumi, kas nozīmē, ka izvirzīt stingrākas prasības advokātam un bez pilnvaras pieprasīt viņam vēl arī ordera iesniegšanu nebija tiesiska pamata. Advokāta statuss netika izvirzīts kā kritērijs pārstāvībai civilprocesā.

[13] Nevar piekrist kasācijas sūdzības argumentam, ka atlīdzības par juridiskās palīdzības nodrošinājumu piedziņai orderis nav obligāts priekšnosacījums.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas pirmais punkts par atlīdzināmiem ir atzinis izdevumus tieši advokāta palīdzības samaksai, kas nozīmē, ka lietā ir jābūt dokumentam, kas apliecina, ka attiecīgā persona, kas ir veikusi pārstāvību vai sniegusi juridisko palīdzību, ir advokāts.

Lietā esošās SIA /Nosaukums/" pilnvaras, pilnvarojot zvērinātu advokātu biroju „Lešinskis & Partneri" un/vai /pers. E/, /pers.F/*(sk. lietas 91.lp.),* un/vai /pers. E/,/pers.F/ /pers. L/ *(sk. lietas 167.,172.lp.),* neapliecina ne to, ka „Lešinskis & Partneri" ir zvērinātu advokātu birojs, kam konkrētajā gadījumā nav noteicošas nozīmes, ne to, ka minētās fiziskās personas ir advokāti, kam ir būtiska nozīme, lemjot jautājumu par izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņu.

Latvijas Republikas Advokatūras likuma 48.[1] pants noteic, ka zvērināta advokāta pilnvarojumu un tā apjomu, kā arī tiesības izpildīt šā likuma 48.pantā noteiktos uzdevumus apliecina orderis, kura paraugu apstiprina Latvijas Zvērinātu advokātu padome.

Tādējādi tieši orderis ir dokuments, kas apliecina attiecīgās personas advokāta statusu un atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktam rada tiesības procesā vinnējušajai pusei pieprasīt izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņu no zaudējušās puses.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2012.gada 12.novembra tiesas sēdes protokols apliecina, ka šajā tiesas sēdē ir piedalījies prasītājas SIA „/Nosaukums/" pārstāvis /pers. E/ *(sk. lietas 193.lp.).*

Tā kā /pers. E/ kā advokāta statuss lietā nav apstiprinājies, apelācijas instances tiesa pamatoti noraidījusi lūgumu par izdevumu atlīdzināšanu prasītājam.

[14] Iepriekš minētos secinājumus neietekmē kasācijas sūdzībā ietvertā norāde par advokātu biroja kā vairāku cilvēku kopību, kas darbojas attiecīgā rezultāta sasniegšanai, jo akcents Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktā ir uz advokāta - t.i., sertificēta, augsti kvalificēta

speciālista sniegto palīdzību, kurai iztērētie izdevumi tad arī ir atgūstami.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 1.punktu, Civillietu departaments

n o s p r i e d a

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2012.gada 26.novembra spriedumu atstāt negrozītu, bet prasītājas SIA „/Nosaukums/" pārstāves zvērinātas advokātes Ineses Smilškalnes un atbildētāja /pers. C/ kasācijas sūdzības noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnesis V. Jonikāns

Tiesnese V. Cīrule

Tiesnese Z. Pētersone